

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.814 van 22 juli 2003
in de zaak A. 130.575/XII-3719.**

In zake : Nordin MALOUJAMOUM,
die woonplaats kiest bij
advocaat N. Weinstock,
kantoor houdende te 1030 Brussel,
Roodebeeklaan 45

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP,
die woonplaats kiest bij
advocaten V. Van Obberghen en O. Van Obberghen,
kantoor houdende te Vilvoorde,
Ridderstraat 2, bus 2.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nordin Maloujamoum op 17 december 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het ministerieel besluit van 23 september 2002 houdende intrekking van de erkenning van het Executief van de Moslims van België als erkende instantie en houdende erkenning van de vzw Islam Vlaanderen als erkende instantie van de erkende godsdiensten;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikkingen van 14 april 2003 houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 mei 2003;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. Weinstock, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat O. Van Obberghen, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gegevens van de zaak.

Overwegende dat “het Executief van de Moslims van België” bij koninklijk besluit van 3 mei 1999 (Belgisch Staatsblad, 20 mei 1999) wordt erkend “als representatief orgaan voor de islamitische eredienst”;

Overwegende dat de Koning bij besluit van 4 mei 1999 (Belgisch Staatsblad, 1 juni 1999) onder anderen verzoeker erkent “als lid van het Executief van de Moslims van België”;

Overwegende dat de Vlaamse minister van onderwijs en vorming bij ministerieel besluit van 6 juni 2000 houdende erkenning van een instantie van de erkende godsdiensten (Belgisch Staatsblad, 11 juli 2000) het “Executief van de Moslims van België” voor een periode van vijf jaar, met ingang van 1 januari 2000, erkent “in uitvoering van artikel 5 van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken”;

Overwegende dat de Vlaamse minister van onderwijs en vorming bij ministerieel besluit van 23 september 2002 houdende intrekking van de erkenning van het Executief van de Moslims van België als erkende instantie en houdende erkenning van de vzw Islam Vlaanderen als erkende instantie van de erkende godsdiensten (Belgisch Staatsblad, 17 oktober 2002) het voornoemde ministerieel besluit van 6 juni 2000 opheft (artikel 1) en de vzw Islam Vlaanderen voor een periode van vijf jaar, met ingang van 1 juli 2002, erkent “in uitvoering van artikel 5 van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken”; dat dit het bestreden besluit is;

Procedure artikel 93 van het algemeen procedurereglement.

Overwegende dat in het auditoraatsverslag tot de kennelijke onontvankelijkheid van de vordering wordt besloten omdat verzoeker heeft nagelaten de bezwaarprocedure te volgen, bedoeld bij artikel 5 van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken (hierna : het inspectiedecreet), zodat geen in laatste aanleg genomen beslissing voorhanden is;

Overwegende dat het bedoelde artikel 5 luidt als volgt :

“Per erkende godsdienst en voor de niet-confessionele gemeenschap wordt slechts één instantie of één vereniging erkend door de Vlaamse regering voor het uitvoeren van de in dit decreet vermelde opdrachten.

De aanvragen tot erkenning worden vanaf 1 november 1993 voorgelegd aan de Vlaamse regering. De Vlaamse regering deelt haar beslissing mee binnen dertig dagen na ontvangst van de aanvraag. De erkenning wordt verleend voor een periode van 5 jaar en kan hernieuwd worden.

Elke beslissing tot afwijzing van een erkenning of tot intrekking wordt door de Vlaamse regering omstandig gemotiveerd.

Bij afwijzing van een erkenning of intrekking van een erkenning kan de instantie van de godsdienst of de vereniging van de niet-confessionele gemeenschap bezwaar aantekenen bij de Vlaamse regering binnen de dertig dagen na ontvangst van de beslissing.

De Vlaamse regering deelt haar beslissing mee binnen de dertig dagen na ontvangst van het bezwaarschrift.”;

Overwegende dat, bij intrekking van een erkenning als instantie van de godsdienst in het kader van het inspectiedecreet, overeenkomstig het aangehaalde artikel 5, vierde lid, van het inspectiedecreet “de instantie van de godsdienst [...]

bezwaar [kan] aantekenen bij de Vlaamse regering binnen [...] dertig dagen na ontvangst van de beslissing”;

Overwegende dat het inleidend verzoekschrift is ingediend “VOOR : De heer Nordin Maloujamoum, Voorzitter en Lid van de Executieve van de Moslims van België”;

Overwegende dat verzoeker verder in het verzoekschrift onder het opschrift “Ontvankelijkheid” schrijft :

“9. - Verzoeker is Voorzitter - en uiteraard lid - van de Executieve van de Moslims van België. De bestreden handeling houdt de intrekking in van de erkenning van de Executieve met betrekking tot de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken van het onderwijsnetwerk van de Vlaamse Gemeenschap en erkent in haar plaats een de v.z.w. 'Islam-Vlaanderen'. Het lijdt derhalve geen twijfel dat het bestreden besluit een grove miskennis inhoudt van de prerogatieven van de Executieve.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat verzoeker -in zijn dubbele hoedanigheid van Voorzitter en lid van de Executieve van de Moslims van België- zich kan beroepen op een functioneel belang om voor uw Raad op te komen tegen de bestreden handeling.

10. - Het functioneel belang is inderdaad 'het belang dat het aan hen die een openbare functie uitoefenen mogelijk maakt een beslissing aan te vechten die, zonder hen persoonlijk te beogen, de prerogatieven miskent van hun mandaat of van het administratief lichaam waartoe ze behoren'.

Verzoeker neemt een mandaat waar in een lichaam waarvan de prerogatieven (zowel deze verbonden aan zijn functie als deze die verbonden zijn aan de Executieve zelf) ongetwijfeld op flagrante wijze werden miskend. Het staat inderdaad buiten kijf dat de Vlaamse Gemeenschap niet in het minst bevoegd is om -rechtstreeks of onrechtstreeks- de leerkrachten aan te duiden die belast zijn met het onderrichten van de islamitische eredienst”;

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting opmerkt dat hij van de bestreden handeling eerst kennis kreeg door de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad en dat “hij persoonlijk - in zijn hoedanigheid van Voorzitter en Lid van de Executieve van de Moslims van België - over geen middel van verhaal beschikt” en dat het administratief beroep luidens het bedoelde artikel 5 enkel openstaat voor “de instantie van de godsdienst”;

Overwegende dat niet zo kennelijk vaststaat of van verzoeker inderdaad gevergd mag worden het bezwaar, bedoeld in artikel 5 van het inspectie-decreet van 1 december 1993, in te stellen vooraleer zich met een annulatieberoep te wenden tot de Raad van State; dat immers dit bezwaar enkel open staat voor “de instantie van de godsdienst” in kwestie; dat evenwel uit de bewoordingen van het

verzoekschrift, zoals deze werden gepreciseerd ter terechtzitting, blijkt dat verzoeker niet beoogt op te treden namens het Executief van de Moslims van België, maar zijn beroep enkel indient als lid en voorzitter ervan, en dat hij zich daarbij beroept op een functioneel belang dat hij meent te kunnen doen gelden in die hoedanigheid van lid en voorzitter; dat het bijgevolg niet zonder meer duidelijk is of verzoeker alsdan kan worden gelijkgesteld met “de instantie van de godsdienst” ten behoeve waarvan in een bezwaarmogelijkheid is voorzien; dat verzoeker ten slotte opkomt, niet enkel tegen de intrekking van een erkenning maar ook tegen de erkenning van een instantie; dat de bezwaarprocedure bedoeld in artikel 5 beperkt lijkt te zijn tot de intrekking; dat het aangewezen is het voorliggend beroep volgens de gewone procedure verder af te handelen;

Vordering tot schorsing.

Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker een enig middel ontleent aan de schending van de artikelen 21, 24, § 1, laatste lid, en 127, § 1, van de Grondwet, van "de Wet van 19 juli 1974 houdende erkenning van de islamitische eredienst", van de koninklijke besluiten van 3 mei 1999 houdende erkenning van het Executief van de Moslims van België en van 4 mei 1999 houdende erkenning van de leden van het Executief van de Moslims en van artikel 17, § 5, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, doordat het bestreden besluit de erkenning van de Executieve van de Moslims van België intrekt en voortaan de v.z.w. Islam

Vlaanderen erkent “zonder enige voorafgaande raadpleging laat staan instemming van de Executieve van de Moslims van België”;

Overwegende dat de verwerende partij in de nota onder meer opmerkt dat verzoeker niet voldoende uiteenzet op welke wijze de bestreden beslissing de aangehaalde bepalingen schendt, dat het middel niet als ernstig kan worden beschouwd omdat niet de minimale gegevens worden aangebracht die onontbeerlijk zijn ter adstructie van de er in aangevoerde rechtsschending of niet wordt aangegeven waarom bepaalde rechtsregels zijn geschonden; dat zij daaraan toevoegt dat van haar niet mag worden verwacht, gelet op de beperkte tijd waarover zij in het kader van de schorsingsprocedure beschikt om haar verweer voor te bereiden, dat zij zelf het middel moet herformuleren of gissen naar de bedoeling van het aangevoerde middel;

Overwegende dat artikel 21 van de Grondwet de Staat het recht ontzegt zich te bemoeien met de benoeming of de installatie der bedienaren van enige eredienst of hun te verbieden briefwisseling te houden met hun overheid en de akten van deze overheid openbaar te maken en een regeling bevat betreffende de huwelijksinzegening; dat artikel 24, § 1, laatste lid, van de Grondwet de scholen ingericht door openbare besturen oplegt tot het einde van de leerplicht de keuze aan te bieden tussen onderricht in een der erkende erediensten en de niet-confessionele zedenleer; dat artikel 127, § 1, van de Grondwet bevoegdheden toewijst aan de Vlaamse en de Franse Gemeenschap; dat de wet van 19 juli 1974 de besturen erkent belast met het beheer van de temporalien van de islamitische eredienst; dat het koninklijk besluit van 3 mei 1999 de Executieve van de Moslims van België erkent als representatief orgaan van de islamitische eredienst en het koninklijk besluit van 4 mei 1999 de leden ervan; dat ten slotte het artikel 17, § 5, van het decreet van 27 maart 1991 bepaalt dat de werving van de godsdienstleerkrachten gebeurt op de voordracht van de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst;

Overwegende dat de dringende aard van het administratief kort geding staat tegenover een beperking van de rechten van de verdediging van de partijen; dat bijgevolg de Raad van State in de fase van het kort geding de in het verzoekschrift uiteengezette middelen niet vermag te interpreteren of uit te breiden; dat hij zich moet beperken tot het onderzoek van de middelen zoals de verzoeker ze hem in alle klaarheid voorlegt of zoals de verwerende partij de middelen die duidelijkheid missen heeft kunnen begrijpen en in redelijkheid mocht begrijpen;

Overwegende dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet een bedienaar van enige eredienst benoemt of installeert, geen regels bevat nopens de huwelijksinzegening, niet raakt aan de besturen belast met het beheer van de temporalien van de islamitische eredienst en geen godsdienstleerkrachten werft; dat, meer bepaald, de bestreden beslissing enkel de erkenning betreft, zo lijkt, van een instantie voor het uitvoeren van de in het inspectiedecreet van 1 december 1993 bedoelde opdrachten en de intrekking van een dergelijke erkenning; dat de Raad vergeefs in de door verzoeker aangevoerde bepalingen een uitdrukkelijk voorschrift zoekt dat bij het nemen van de bestreden beslissing “een voorafgaande raadpleging” of “instemming” vereist van de instantie, te dezen het Executief van de Moslims van België; dat immers niet één van de in het middel aangevoerde bepalingen uitdrukkelijk procedureregels bevat die door de Vlaamse regering moeten worden nageleefd bij de erkenning of intrekking van de erkenning van dergelijke instantie; dat met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat verzoeker ook niet de voor een schorsingsprocedure minimaal vereiste gegevens aanbrengt om zulke verplichting van “voorafgaande raadpleging” of “instemming” - de keuze tussen beide vormvereisten is blijkbaar gelaten aan de Raad - toch impliciet, hetzij in een van de drie aangevoerde grondwetsbepalingen, hetzij in de aangevoerde wet, hetzij in de aangevoerde decreetsbepaling, hetzij in de twee aangevoerde koninklijke besluiten te kunnen terugvinden; dat het middel niet ernstig is; dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden vereist om de vordering te kunnen inwilligen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring is niet kennelijk onontvankelijk.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

De zaak wordt volgens de gewone procedure voortgezet.

Artikel 4.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 5.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig juli 2003, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.